

סדר חמשת קרבנות היום

סדר הקרבנות	הבהמה	עבור מה	מי משלם	היכן קרב	וידוי
א	פר	חטאת לכפר בעד הכהן גדול וביתו.	הכהן גדול	הדם א. מול הכפורת ב. מול הפרוכת ג. על מזבח הזהב. ד. השיריים על היסוד המערבי של מזבח החיצון.	וידוי ראשון עליו ועל ביתו וידוי שני על כל בית אהרן
ב	שעיר לה'	חטאת לכפר על כל ישראל	בני ישראל	האימורין : כרגיל הבשר : מחוץ למחנה.	
ג	שעיר לעזאזל	חטאת לכפר על כל ישראל	בני ישראל	זורקו בעזאזל במדבר	מתוודה עליו את כל עוונות בני
ד	איל	עולה	הכהן גדול	כרגיל	
ה	איל	עולה	בני ישראל	כרגיל	

חול מחולות פיוס מביא פריגור שפ. איל. ז כבשים. יא שפאל פוא אוקו איל פנלכר בפשת אחרי מות].
ביאורי הפסוקים

לבן, הוא עומד כשגבו למזבח ופניו להיכל והפר עומד ראשו לדרום ומעוקם כלפי מערב. והכהן עומד מאחרי הפר וסומך ידיו בכל כוחו בין קרני הפר ומתוודה על עוונותיו ועוונות אשתו.

ז. אחר וידוי ראשון על הפר, הולך אהרן לעשות את הגורלות על השעירים, לוקח את שני השעירים ומעמידם ליד פתח העזרה.

ח. הסבר : העמידו את השעירים אחד בימין הכהן הגדול ואחד בשמאלו, והביאו לפניו קערה עם פתקים שהיו מעץ יקר או זהב, הקערה נקראת קלפי, והפתקים נקראים גורלות. והכהן מכניס את שני ידיו לקלפי ומוציא את שני הגורלות כל גורל ביד אחת, ומניחם על שני השעירים, ובזה נקבע השעיר שהיה כתוב עליו לה' הקריבוהו בביהמ"ק ודמו נכנס לקודש הקדשים והשעיר שעלה עליו הגורל לעזאזל ישלח לעזאזל.

עזאזל – לפרש"י מורכב משתי מילים: עז – אל, ואל פרושו קשה כמו את אילי הארץ, את חוזק הארץ ולכן פרש"י עז וקשה. (כלומר הר חז – עז, וסלעי – קשה ולא עפר).

א. אותו יום דבר ה' עם משה 8 פרשיות, ופרשת אחרי מות אחת מהם. [גיטין ס.]

בני אהרן מתו מפני שנכנסו לפני ולפנים להקטיר קטורת. [רש"י מביא את דרשת חז"ל.]

ב. ואל יבא בכל עת אל הקודש – אסור להכנס להיכל, רק לעבודה או להשתחוות. (מנחות כז). אל מבית לפרוכת – וגם לא יכנסו לקודש הקדשים בכלל.

ג. בזאת בגמטריא 410 כנגד ימי בית המקדש הראשון רש"י.

ד. בד – פשתן, ודרכו להיות לבן. כשהכהן גדול נכנס לקודש הקדשים הוא נזהר שלא להתקשט בבגדי זהב שלא יזכיר את עוון העגל אלא לובש בגדי לבן ללא זהב כלל.

ורחץ במים – כל פעם לפני שלובש בגדי לבן יטבול.

ה. יוצא שסה"כ היו חמשה קרבנות לחובת היום: 1 פר של אהרן, 2 אלים לעולה אחד של אהרן ואחד של העם, ו-2 שעירים לחטאת.

ו. אהרן מביא את הפר שלו לבין האולם והמזבח ומתוודה עליו וידוי ראשון, וידוי זה עושה בבגדי

שזה מול פתח ההיכל, שלוש סאים גחלים לחשות^א ושם את המחטה על שורת האבנים הרביעית של ההיכל.

ומלא חפניו קטורת סמים דקה - הביאו לו כלי עם קטורת שטחנו אותה שוב מערב יום הכיפורים, ונוטל מלא חפניו מהקטורת, כל כהן לפי החופנים שלו^ב, ושם אותה בכף שהיא כלי מסוים, אח"כ נוטל את הכף עם הקטורת בשמאלו ואת הגחלים שבמחטה ביד ימינו ונכנס עם שניהם לקודש הקדשים.

יג. ונתן את הקטורת על האש - הכהן גדול מניח את המחטה עם הגחלים על הקרקע בין שני בדי הארון, ומניח את המחטה על קצה אצבעותיו ובאומנות מיוחדת שופך בעצמו מהכף לחפניו קטורת עד שמתמלאים מלא חפניו קטורת וזו היתה מלאכה מיוחדת במקדש למלא לעצמו את שני ידיו בלי שיחסר כלום.

לפני ה' - בקודש הקדשים. [ולא מניח את הקטורת על הגחלים מבחוץ.] עיין יומא יט מעשה בכהן צדוקי ..
וכסה ענן הקטורת - הכהן מחכה שם עד שמכסה העשן של הקטורת.

את הכפרת אשר על הארון - את הכפורת שעל הארון של התורה.

ולא ימות - יזהר שלא ישנה כי על כל שינוי בהקטרה חייב מיתה.

הזאות הדם

יד. הסבר: לוקח את הדם מהממרס [המערבב] וחוזר ונכנס לתוך קודש הקדשים ועומד בין שני הבדים וטובל את אצבעו הימנית בדם ומזה.

על פני הכפורת - אחת למעלה מול הכפורת.^א
קדמה - בצד מזרח של הארון.

^א לא עוממות - שנכבו קצת, ולא עם שלהבת, אלא **לחשות** - אדומות וקרובות להעשות שלהבת.
^ב לא גדושות ולא מחוקות מדי, אלא טפופות - לשון דבר צף בגובה מעט. (לשון רש"י יומא מח.)
^ג הכהן גדול מונה בפיו כל הזאה והזאה. [מקדש דוד כג' ד.]

ט. ועשהו חטאת - ויאמר בפיו לה' חטאת. אעפ"י שהגורל קבע את השעיר לה', בכל זאת מצוה התורה שהכהן גדול יקדיש בפיו את השעיר שעלה עליו הגורל לה', ויאמר לה' **חטאת**. {ופעם הכהן צעק כל כך בחוזק שנשמע קולו עד יריחו "לה' חטאת"} במשנה יש תוספות וכאן נתבאר מה שכתוב בפסוק.
י. יעמד חי - ישאירו אותו חי הכוונה שישאר בינתיים חי.

לפני ה' - בעזרה ליד שער המזרחי שמשם יוציאוהו להוליכו לעזאזל.

לכפר עליו - שהכהן יתודה עליו

לשלח אתו לעזאזל המדברה - ואח"כ ישלחו אותו לעזאזל שנמצא במדבר.

קושרים לשעיר שעלה עליו הגורל לעזאזל בין קרניו חצי לשון של זהורית משקל שני סלעים וחציה האחר קשרו על גבי השער המזרחי שמשם יוציאוהו להוליכו לעזאזל.

יא. אהרן הכהן סומך את ידיו שוב על פר החטאת ומתודה עליו ועל **בית אהרן הכהנים**. ואח"כ שוחטו (ובסוף השחיטה אחר ששחט רוב שני סימנים והשחיטה כשרה כבר, ימשיך כהן אחר לשחוט, והכהן גדול יקבל את הדם. והסיבה שכהן אחר ימשיך כדי שהדם יקלח בקלות יותר ויש בזה הידור מצוה, ואם יעשנו הכה"ג לא יספיק לקבל הדם כראוי.) ועדין לא זרק את דמו ונתנו לכהן שיערבב את הדם שלא יקרוש, והכהן הזה עמד בשורה הרביעית של מרצפות האבנים בעזרה מחוץ להיכל.

עבודת הקטורת

יב. ולקח מלא המחטה גחלי אש - עם אש דולקת. הכה"ג לוקח מחתה של זהב המחזקת שלוש סאים גחלים [1 איפה] ועולה על מזבח הנחושת ולוקח מהמערכה המיוחדת שעשו בצד מערב של המזבח

וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל –
מכאן לומדים את סדר הכפרות קודם **בעדו** אח"כ
בעד ביתו ואח"כ **בעד כל קהל ישראל**.

יה. ויצא אל המזבח - הכהן כבר נמצא בהיכל אלא
שבהזאות עמד בחלק הפנימי של ההיכל, וכעת יוצא
אל המזבח שהוא בחלק חיצון יותר של ההיכל.
וכפר עליו - ויזה עליו.

ולקח מדם הפר ומדם השעיר - הכהן עירב את דם
הפר והשעיר ביחד ששפך את דם השעיר למזרק של
דם הפר, ואח"כ שפך את כל הדם למזרק של דם
השעיר. [וכך התערבו היטב].

יט. סדר 32 הזאות

8 מדם פר בקודש הקדשים (אחת למעלה ושבע למטה)

8 מדם שעיר בקודש הקדשים (אחת למעלה ושבע למטה)

8 מדם הפר מול הפרוכת (אחת למעלה ושבע למטה)

8 מדם שעיר מול הפרוכת (אחת למעלה ושבע למטה)

בסך הכל יש 43 מתנות 32 הללו

ועוד 4 מתנות על קרנות המזבח הפנימי,

ועוד 7 הזאות על גג המזבח. והשירים על המזבח החיצון.

כ. וכלה מכפר את הקודש – הוא גמר להזות 16
מתנות בקודש הקדשים.

ואת אהל מועד – וגמר להזות בהיכל 16 הזאות על
הפרוכת.

ואת המזבח - ועל מזבח הזהב 4 מתנות ו 7 הזאות.

*מאשר הפרוכת נשפך איצלו מקומו כתוב את שירי
השם הריש שפך לו וסוף מלפניו של מזבח החיצון.*

כא. עונות בני ישראל – עבירות במזיד ככוונה !!!

פשעיהם – עבירות במרד דוקא למרוד בה' ח"ו !!!

לכל חטאתם – עבירות בשוגג ללא כוונה !!!

כב. ארץ גזירה – הר חד ועמוק. [ראה בליקוט

כדפים בסוף, שלושה פירושים.]

ולפני הכפורת - מול הכפורת למטה מזה שבע.

טו. על הכפרת – אחת למעלה. [כנגד חוד העליון של
הכפורת]

ולפני הכפרת – שבע למטה.

הסבר : הביאו לכהן גדול את שעיר החטאת שעומד
ליד שער נקנור ממקום הגורל אל בין האולם והמזבח
ושם הכהן גדול שחטו. הכהן הכניס את דמו לתוך
קודש הקדשים אל בין שני הבדים, ועשה עם דם
השעיר כמו שעשה לדם הפר, דהיינו אחת למעלה
ושבע למטה.

טז. מטומאות בני ישראל - מטומאת מקדש וקדשיו.

⁷ [הבית המקדש והקדשים שלו].

ומפשעיהם – אפילו נכנסו בטומאה במזיד.

לכל חטאתם – חוץ ממה שיכפר אם נכנסו בטומאה
בשוגג.

וכן יעשה – וכן הכהן יעשה אחת למעלה ושבע
למטה מדם הפר. ואחת למעלה ושבע למטה מדם
השעיר.

לאהל מועד – באוהל מועד (על הפרוכת מבחוץ מול
שני הבדים של הארון)

השכן אתם – שהשכינה שוכנת שם עם היהודים.

בתוך טומאתם – אפילו אם הם טמאים.

יז. וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר

בקודש עד צאתו – אסור אפילו לכהנים להיות

בהיכל בזמן שהכהן נכנס לקודש הקדשים. ומבואר

בגמרא שהכהנים פרשו אפילו מהעזרה בין האולם

[ההיכל נקרא אולם] ולמזבח. ⁷

⁷ שלא ידע בתחילה אז אינו יכול להביא קרבן עולה ויורד. או
שידע ועדיין לא נזכר שמכפר עליו עד שיזכר.

⁷ קודש בפרשה – נקרא קודש הקדשים [או לפני ולפנים].

אהל מועד – ההיכל או שנקרא האולם.

המזבח אשר לפני ה' – המזבח הפנימי שבהיכל.

העזרה – זו החצר ששם המזבח החיצון והכיור.

שאלה האם דם הפר והמחטה עם האפר היו באותו מקום?

תשובה : את המזרק הדם נתן לממרט על הרובד הרביעי

שבעזרה שהרי אסור לו להכנס. ואילו את המחטה עם האפר

הניח על הרובד הרביעי שבהיכל.

ואת אהל מועד - ההיכל שבחוף.

ואת המזבח - המזבח הפנימי.

יכפר - כי כל האמנות האלו מכפר כל
מאמתי וקדשיו.

ועל הכהנים - ועל טומאת הכהנים. הפר מכפר עליהם על טומאת מקדש וקדשיו. ושעיר החיצון לעזאזל על שאר העבירות.

ועל כל עם הקהל יכפר - ועל כל כלל ישראל. השעיר הפנימי מכפר עליהם על טומאת מקדש וקדשיו, והשעיר החיצון מכפר על שאר העבירות.

ביאורי מילים

בד - פשתן.

וכפר - ויזה ובוזה מנקה.

חפניו - מלשון חופן, 2 ידיו.

עתי - איש מזומן שהכינו אותו מאתמול.

שים לב להבחין בין מול הכפורת למול הפרוכת.

שים לב להבחין בין ביתו זו אשתו, וביתו בית אהרן.

סיכומים

א. סדר חמש טבילות

1. לפני לבישת בגדי זהב - של תמיד של שחר.
2. לפני לבישת בגדי לבן - של עבודות פנים.
3. לפני לבישת בגדי זהב - להמשך עבודות חוץ.
4. לפני לבישת בגדי לבן - להוצאת כף ומחתה.
5. לפני לבישת בגדי זהב - לתמיד של בין הערבים.

ב. 10 קידוש ידים ורגלים

דע שבאין ששם או אבש בצי כרונה היה צריך
קצת ידים ורגלים וצא חמש פעמים אבש בצי
כרונה וחמש פעמים שם את רגליו - לכך קצת
ידיו ורגליו 10 פעמים.

ג. 4 פעמים נכנס לקודש הקדשים

שתי פעמים לבש בגדי לבן.

בלבישת בגדי לבן הראשונה נכנס 3 פעמים:

ושילח את השעיר במדבר - וידחוף את השעיר בהר שבמדבר.

כג. הסבר: הכהן גדול היה חייב לטבול לפני כל תחילת עבודה ובסך הכל טבל חמש טבילות:

חמש טבילות

- א. לפני בגדי זהב - של תמיד של שחר.
- ב. לפני לבישת בגדי לבן - של עבודות פנים.
- ג. לפני לבישת בגדי זהב - להמשך עבודות חוץ.
- ד. לפני לבישת בגדי לבן - להוצאת כף ומחתה.
- ה. לפני לבישת בגדי זהב - לתמיד של בין הערבים.

בלבישת השניה נכנס פעם אחת : להוצאת הכף ומחתה.

והניחם שם - הבגדים אסורים בהנאה לעולם.

כד. ורחץ את בשרו במים במקום קדוש - כאן צותה התורה שבכל פעם לפני שלובש בגדי זהב יטבול.

כט. תענו את נפשותיכם - כיצד מענים את הנפש? ע"י שאינה אוכלת ואינה שותה היא מתענה.

האזרת - יהודי מזרע ישראל.

והגר הגר בתוכם - גר צדק שהצטרף לעם ישראל.

ל. לטהר אתכם - לנקות אתכם.

לא. הסבר: מנוחה מוחלטת. כמו שבת ולא כמו יו"ט שמותר לבשל.

ותצערו את נפשותיכם בצום גם כשאין בית המקדש (ואת הקרבנות שנוכרו), כי זה חוקת עולם - חוק לכל הדורות.

וכפר הכהן - וכשיגיע יום כיפור יכפר הכהן גדול.

לב. אשר ימשה אותו - שמשחו אותו בשמן המשחה.

ואשר ימלא את ידו - הכהנים שמיאשיהו שנגנו שמן המשחה וחנכו אותו ע"י שהיה מרובה בגדים.

תחת- במקום.

ג. חמשה כפרות :

וכפר את מקדש הקודש - קודש הקדשים.

א. להקטיר קטורת.

ב. להזות מדם הפר.

ג. להזות מדם השעיר.

בלבישה השניה נכנס פעם אחת : להוצאת הכף ומחתה.

ד. סדר 32 הזאות

8 מדם פר בקודש הקדשים (אחת למעלה ושבע למטה)

8 מדם שעיר בקודש הקדשים (אחת למעלה ושבע למטה)

8 מדם הפר מול הפרוכת (אחת למעלה ושבע למטה)

8 מדם שעיר מול הפרוכת (אחת למעלה ושבע למטה)

ובסך הכל יש 43 מתנות 32 הללו

ועוד 4 מתנות על קרנות המזבח הפנימי,

ועוד 7 הזאות על גג המזבח.

ה. וכך היה מונה : אחת.

אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש. אחת

וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע.

ו. וידוי השעיר

וכך היה אומר : **אנא ה' חטאו עוו פשעו לפניך**

עמך בית ישראל אנא בשם כפר נא לחטאים

ולעוונות ולפשעים שחטאו ושעוו ושפשעו לפניך

עמך בית ישראל. ככתוב בתורת משה עבדך מפי

כבודך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל

חטאתיכם לפני ה'.

חידודים היכן נאמרו מילים כפולות ? :

1. גורלות גורל. 2 עלה עליו. 3 בעדו ובעד.

4 עולתו ועולת. 5 והגר הגר. 6 מקדש הקודש.

7. שבת שבתון.

יל"ע הלא טבילה זו היא לכאורה מקדושה חמורה לקדושה קלה, הלא מבגדי לבן לבגדי זהב הוי כמחמור לקל. וי"ל שלאחר שנתקדש האדם בקדושה יתירה, אז אח"כ ע"י מצוותיו ותורתו, אפ"י המצוות הפשוטים מתעלים ומתקדשים ביתר שאת, על כן לאחר שנתקדש בבגדי לבן ועבודת פנים, אז עבודתו בבגדי זהב, אעפ"י שעובד בחוץ ובקרבת הפשוטים והשכיחים, מ"מ הם מתעלים ביתר שאת, ע"כ צריך טבילה לעילוי קדושה. (חתם סופר בספר תורת משה)

כה. ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה.

קשה מדוע הכהן גדול מפסיק באמצע פרו לעבודת הקטורת והשעיר ושולח את השעיר במדבר ורק אח"כ חוזר לאימורים ובשר של השעיר?

הטעם מה שהזכירה התורה את קרבנות בני ישראל לפני שסיים הכתוב מה יעשה אהרן בקרבנותיו, ליישר לב האנשים, שלא ישתדל אדם עבור עצמו, כי אמר החכם וכשאיני לעצמי מה אני, והעיקר שישתדל מה שבחוקו להישייר לזולת, ויבנה גם הוא ממנו, ולזה המצוה שישקוד על תקנת עדתו מה שהוא בחוק האפשרי, ואז קרבנו יהיה נרצה ביותר שיכפר בעדו. (מלא העומר)

ל. כי ביום הזה יכפר עליכם.

"מהו תכון תפילתי, כך אמר דוד, ריבוני כשהיה בית המקדש קיים היינו מקטירים לפניך קטורת, עכשיו אין לנו לא מזבח ולא כהן גדול. תקבל תפילתי ותקרע ותקיע ותכנס תפילתי, לכך נאמר תכון תפילתי". (מדרש תהלים קמ"א. ע"י בס' תורת זאב זבחים סי' ל')

"ולכן תקנו לנו חכמים את סדר העבודה הזה. והש"ץ הוא כיום במקום הכהן הגדול, ובית הכנסת הוא במקום בית המקדש. וסדר עבודה זה שאומר הש"ץ הוא במקום סדר העבודה שהיה הכהן הגדול עובד בבית המקדש. וכשם שהיו אז ישראל שרוים ביראה גדולה ובאימה יתירה בשעה שהיו רואים העבודה שעשה הכה"ג בכונה גדולה, אף אנו צריכים לעשות כן היום להאזין ולהבין כל תיבה היוצאת מפי החזן מפיו ולבקש מאת הקב"ה שיחשוב שיה שפתותינו כעבודת הקרבנות, ויכפר לנו על כל עונותינו." [ילקו"ש בתחילת הפרשה]

לקט על סדר הפסוקים הועתקו מספר סדר יומא השעיר רוצה קדושה

ז. ולקח את שני השעירים. והעמיד אתם לפני ה'.

הכהן הגדול יקח שניהם בדברים טובים כמו שעשה אליהו [שהפר המיועד לבעל לא רצה לילך עד שאמר לו אליהו באזנו לך עמהם, שכשם שנתקדש שם שמים ע"י הברך כן יתקדש על ידך]. "והעמיד אותם לפני ה'", לומר שע"י שניהם יתקיים מצותו יתברך ואף השני חשוב "לפני ה'". (אלשיך)

י. לעזאזל המדברה

תניא אידך עזאזל קשה שבהרים וכן הוא אומר ואת אילי הארץ לקח. (יומא ס"ז, ב')
זלזול וגנות "עזאזל", מלשון זלזול גדול וגנות, אם על שם המעשה שנעשה בשעיר לגנותו ולזלזול... (הכתב והקבלה)

טז. וכן יעשה לאהל מועד.

השלה"ק מבאר את הגמ' בגיטין והיה דם מבצבץ שהדם שנגע בפרוכת נבלע בנס וכשבתלה הקדושה היה דם החטאות יוצא. [סדר יומא עמ' תנ']

כב. ארץ גזרה

תניא "גזרה", אין גזרה אלא חתוכה – צוק חתוך בזקיפה ולא משופע כל כך.

דבר אחר, אין גזרה אלא דבר המתגזר ויורד – שהשעיר מתגזר בה איברים איברים.

דבר אחר, גזרה שמא תאמר מעשה תהו הוא, תלמוד לומר "אני ה'", אני ה' גזרתיו ואין לך רשות להרהר בהן.

כג. ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבואו אל הקודש והניחם

שם. גניזת הבגדי לבן כי מדי שנה בשנה נעשה תיקון חדש. עבודת הקודש.

כיוון שנתרומם נתרומם

כג. ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבואו אל הקודש... ורחץ את בשרו במים

שאלות - עבודת יום הכיפורים :

- א. כמה טבילות היו ביום הכיפורים, _____
- ב. באיזה פסוק כתוב שאסור לאף אדם להיות באוהל מועד ? _____
- ג. מלא בטבלה כמה פעמים התוודה אהרן ביום כיפור והיכן :

על איזה אנשים התוודה	על איזה בהמה התוודה	
		וידוי ראשון [בפסוק ו']
		וידוי שני [בפסוק יא']
		וידוי שלישי [בפסוק כא']

- ד. היכן שני המקומות שמזים אחת ושבע מהדם ומאיזו בהמה ? _____
- ה. היכן כתוב שאסור לעבוד ביום כיפור ? _____
- ו. היכן כתוב שאסור לאכול ביום כיפור ? _____
- ז. היכן כתוב שאחרי שאהרן הכהן נפטר העבודה עברה לכהן אחר ? _____
- ח. היכן כתוב שיום כיפור זה לעולם גם כשנחרב בית המקדש ? _____
- ט. מה עושים עם האימורין של הפר והשעיר ? (כ"ה) _____
- י. מה עושים עם העור והבשר של הפר ושעיר ? (כ"ז) _____

חזרה על כל עבודת יום הכיפורים לפי מספרים :

אחת	אחת למעלה	אחת בשנה	כהן גדול אחד	
שתיים	שני שעירים	שני גורלות	את שתי ידיו	שתי אילים לעולה
	שני בני אהרן	פעמיים הכהן גדול לבש בגדי לבן ביום הכיפורים		
שלוש	שלושה וידויים	שלוש חטאות : פר שעיר ושעיר	שלוש פעמים לבש בגדי זהב	חטאות עוונות פשעים
ארבע	ארבע פעמים נכנס לקודש הקדשים	ארבע בגדי לבן	4 מתנות על המזבח הפנימי	4 סדרים של אחת ושבע.
חמש	חמש טבילות	[חמשה עינויים]		
שש				
שבע	בחודש השביעי	שבע למטה		
שמונה	8 בגדי זהב	אחת ושבע הן שמונה		
תשע	כל האוכל ושותה בתשיעי. מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי.			
עשר	בעשור לחודש	10 קידוש ידים ורגלים	10 סוכות מירושלים עד הצוק	
אחד עשרה	11 הזאות על המזבח הפנימי [ארבע ועוד שבע]			
43	הזאות בסך הכל ושיירי הדם שפך על המזבח הפנימי.			
410 שנים	ימי בית ראשון	גימטריא בזאת	420 שנים	ימי בית שני